

# РЕШЕНИЕ

№ 803

гр. Пазарджик, 13.07.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XIX ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ**, в публично заседание на пети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ангел Ташев

при участието на секретаря Наталия Димитрова  
като разгледа докладваното от Ангел Ташев Гражданско дело №  
20235220101608 по описа за 2023 година

Производството е образувано по постъпила искова молба от Г. Г. М., ЕГН \*\*\*\*\*, гр. Пазарджик, ул. ...., против ТП на НОИ гр. Пазарджик, ул. „Екзарх Йосиф" № 15А, представлявано от Директора Елка Гълъбова, с искане съдът да постанови решение, с което да приеме за установено по отношение на ответника, че през периода: от 22.01.1980 г. до 30.06.1981 г. е работила по трудов договор в Районно фотографско предприятие гр. Пловдив, на длъжност „Фотоработник“ на 8-часов работен ден при 5-дневна работна седмица, трета категория труд.

С протоколно определение от 05.07.2023 г. съдът е прекратил производството в частта, с която се иска да се приеме за установено, че за периода от 01.07.1981 г. до 01.10.1981 г. ищцата, е работила по трудов договор в „Окръжен център за фотообслужване и фотоуслуги“, гр. Пазарджик на длъжност „Фотоработник“, на 8-часов работен ден при 5-дневна работна седмица, трета категория труд.

Ищцата твърди, че на 22.01.1980 г. започнала работа по трудов договор с Районно фотографско предприятие гр. Пловдив, на длъжност „Фотоработник“ с основно месечно трудово възнаграждение 110 лева. Със заповед на работодателя № 876/01.09.1980 г. била преназначена на същата длъжност със заплата 115 лева. Считано от 01.07.1981 г., поради разпределяне дейността на едно предприятие между няколко предприятия на основание чл.37 КТ от 1951 г., била преназначена на същата длъжност в ОЦФФ гр. Пазарджик /Окръжен център за фотообслужване и фотоуслуги/. Трудовият ѝ договор продължил до 01.10.1981 г., когато бил прекратен на основание чл.64 КТ от 1951 г. - поради завръщане на работа на замествания.

Посочва, че за целия период от 22.01.1980 г. до 01.10.1981 г. работното ѝ място било в гр. Пазарджик, бул. .... Работила на 8-часов работен ден, на 5-дневна работна седмица, трета категория труд. През цялото време работила заедно с М. К. В., която

била на същата длъжност „Фотоработник“. Работната ѝ заплата се изплащала ежемесечно срещу подпис във ведомост.

Излага твърдения, че при сключването на трудовия договор, преназначаванията и прекратяването, работодателят оформил трудовата ѝ книжка, но пропуснал да положи правоъгълния печат за общо прослужено време в предприятието, поради което този стаж не се признавал от ТП на НОИ като трудов стаж за пенсиониране. На 28.06.2023 г. щяла да навърши 62 години, но не можела да събере изискуемия общ осигурителен стаж от 36 години и 4 месеца, за да придобие право на пенсия.

Посочва, че работодателят ѝ прекратил дейността си и нямал правопреемник, поради което поискала информация за работата ѝ от ТП на НОИ гр. Пловдив - органът приел за съхранение ведомостите за заплати и трудовоправни документи на прекратени осигурители без правопреемник - в случая „Българска фотография“ ЕАД, гр. Пловдив. Получила отказ за издаване на удостоверение изх. № 5529-15-737/02.12.2022 г., а впоследствие и удостоверение изх. № 5510-15-4/21.04.2023 г., в които документи е посочено, че „осигурителният архив на НОИ не може да удостовери дали приетата за съхранение документация е в пълния си обем за периода на упражняваната от осигурителя дейност“, което пораждало правния и интерес от предявяване на настоящия иск.

В проведеното съдебно заседание ищцата се явява лично и с адвокат И. П. от АК Пазарджик, като молят съда да уважи исковата претенция.

В срока по чл.131 ГПК, ответникът ТП на НОИ гр. Пазарджик депозира отговор на исковата молба, в който счита, че предявеният иск е неоснователен.

Счита, че исковата молба е нередовна, тъй като не съдържа адреса на работодателя/осигурителя, при който ищецът е упражнявал трудова дейност, както и посочените в т. 7 адреси на лица, с които ищецът е работил. Липсвало и удостоверение по чл.5 от ЗУТОССР, за периода от 01.07.1981 г. до 01.10.1981 г.

Твърди, че осигурителният стаж на служители с вече прекратено служебно или трудово правоотношение, се установява освен с данните, предоставяни периодично от осигурителя в Национална агенция за приходите или с трудова, служебна и осигурителна книжка, и с документ по утвърден образец-УП 3, издаден от осигурителя. Сочи, че от представените с исковата молба удостоверения от ТП на НОИ гр. Пловдив, не можело да установи, че ищцата е полагала труд при сочения работодател.

В проведеното съдебно заседание се представлява от юриконсулт М., която моли съда да отхвърли исковата претенция. Депозира писмена защита.

Съдът, като съобрази правните доводи на страните, събраните писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл.235, ал.2 ГПК, намира за установено следното от фактическа страна:

За наличието на правен интерес от воденето на производството по настоящето дело и на основание разпоредбата на чл.5 ал.1 от ЗУТОССР, ищецът е представил отказ за издаване на удостоверение от ТП на НОИ гр. Пловдив, с което не му е издадено удостоверение обр. УП-13, тъй като в осигурителния архив на НОИ не били предадени съгласно чл.5, ал.10 КСО и не се съхранявали ведомости за заплати и трудовоправни документи, въз основа на които да се установи осигурителен стаж, осигурителен доход, категория труд, водени от

осигурителя Българска Фотография-Пазарджик. Представено е и удостоверение от ТП на НОИ гр. Пловдив, с изх. № 5510-15-4/21.04.2023 г., в уверение на това, че в осигурителния архив на НОИ липсвали писмени данни за положен от лицето Г. Г. М.,

трудов/осигурителен стаж за периода 22.01.1980 г. - 01.07.1981 г.. Посочено е, че с протокол № 298-15/07.02.2007 г. е извършена приемо-предавателна процедура за съхраняваните към момента ведомости за заплати и други трудовоправни документи на осигурителя „Българска фотография“ ЕАД гр. Пловдив. Осигурителният архив на НОИ не можел да удостовери дали приетата за съхранение документация е в пълния си обем за периода на упражняваната от осигурителя дейност и не носил отговорност за деклариране на неверни данни от задължените лица. От горното следва изводът, че в архивното стопанство липсват писмени данни за претендирания стаж.

С оглед разпоредбата на чл.6, ал.1, във връзка с ал.2, т.5 от ЗУТОССР, ищецът е представил към исковата си молба заверено копие от трудовата си книжка, от която е видно, че на стр.11 липсва правоъгълен печат и подпис на счетоводител за положения от ищцата труд в Районно фотографско предприятие гр. Пловдив. Отражено е, че ищцата е заемала длъжността „фотоработник“ за периода от 22.01.1980 г. до 30.06.1981 г.. Отражено е и получаваното от ищцата трудово възнаграждение в горепосочения период в размер на 110 лева /от 22.01.1980 г. до 30.08.1980 г./ и 115 лева /от 01.09.1980 г. до 30.06.1981 г./.

Не е спорно между страните, че работодателят е прекратил дейността си.

От показанията на свидетелката М. К. П., работила в „Районно фотографско предприятие“ - гр. Пловдив, през процесния период се установява, че е заемала длъжността „фотоработник“ и е работила заедно с ищцата. Споделя, че всички служители били назначени на трудов договор, като работното им време било осем часово, при петдневна работна седмица, като трудовото им възнаграждение било около 100 лева, което получавали редовно, на ръка, срещу фиш в счетоводството, като се подписвали във ведомости. Свидетелства, че двете с ищцата били лаборантки и проявявали снимки и фотоленти, като местоработата им била в гр. Пазарджик на бул. ....

Поради наличието на писмени доказателства по смисъла на чл.6 от ЗУТОССР събраните гласни доказателствени средства чрез разпитата на посочения свидетел се явяват допустими. Съдът кредитира показанията на свидетеля като логични и последователни. Възпроизведе свой непосредствени възприятия, а и казаното от него кореспондира с останалите писмени доказателства.

При така приетата фактическа обстановка, съдът намира, че предявеният иск по чл.3, във връзка с чл.1, ал.1, т.3 от ЗУТОССР е процесуално допустим, като по съществото си е основателен и следва да се уважи. Съображенията на съда в тази насока са следните:

Трудовият стаж се явява сред онези правно релевантни факти, за които е предвидена изрично възможността за установяване по съдебен ред. Макар и производството по установяване на трудов стаж да се развива по правилата на общия исков процес, приложимият в настоящия случай чл.5, ал.2 ЗУТОССР въвежда допълнителна предпоставка

за допустимост на иска, а именно осигурителят да е прекратил дейността си, без да има правоприменник и в архивното стопанство на съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт да липсват писмени данни за претендирания стаж. В случая няма спор, че осигурителят е прекратил дейността си без да има правоприменник и, че липсват писмени данни за претендирания стаж.

Съгласно разпоредбата на чл.347 КТ, трудовата книжка е официален удостоверяващ документ за вписаните в нея обстоятелства, свързани с трудовата дейност на работника или служителя.

В това й качество трудовата книжка може да бъде използвана, като доказателство за тези обстоятелства. Въз основа на трудовата книжка обаче не може да бъде издадено удостоверение за осигурителен стаж или за трудов стаж, който се зачита при пенсиониране. Установяването на трудовия стаж, който се зачита при пенсиониране, при липсата на разплащателни ведомости /каквото е и настоящият случай/ следва да стане по реда на ЗУТОССР. В този смисъл е и Решение №5379 от 17.04.2013 год. на ВАС по адм. дело №1432/2013 год., VI о.

В конкретния случай, въз основа на събраните по делото писмени доказателства и показанията на разпитания по делото свидетел, съдът приема за установено и доказано по делото, че ищцата е работила на длъжността „фотоработник“ в Районно фотографско предприятие гр. Пловдив, през процесния период от 22.01.1980 г. до 30.06.1981 г., на 8-часов работен ден. Посоченият период ще следва да се признае за трудов стаж на ищцата.

Съгласно разпоредбата на чл.9 ал.1 от ЗУТОССР, по делата за установяване на трудов и осигурителен стаж по този закон не се събират държавни такси.

По изложените съображения, РС Пазарджик

## **РЕШИ:**

**ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО** в отношенията между Г. Г. М., ЕГН \*\*\*\*\*, гр. Пазарджик, ул. .... и ТП на НОИ гр. Пазарджик, ул. „Екзарх Йосиф“ № 15А, представлявано от Директора Елка Гълъбова, на основание чл.1, ал.1, т.3 от Закона за установяване на трудов и осигурителен стаж по съдебен ред, че Г. Г. М., ЕГН \*\*\*\*\* е работила в Районно фотографско предприятие гр. Пловдив, на длъжност „Фотоработник“, на 8-часов работен ден при 5-дневна работна седмица за периода от 22.01.1980 г. до 30.06.1981 г.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Окръжен съд Пазарджик в двуседмичен срок от връчването му на страните.

**Съдия при Районен съд – Пазарджик:** \_\_\_\_\_